

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

LIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

ex Senatu, maximè Festus & Probinus, accusauerunt eundem Papam apud Theodoricum crimine pessimo, & subornauerunt falsos testes, quos miserunt Rauennam, & interim occultè reuocauerunt Laurentium. Diuisus quoque est iterum clerus. Tunc accusatores Symmachi miserunt ad regem, vt daret visitatorem sedis Apostolicæ. Quod factum est, & dedit Petrum Altinæ ciuitatis Episcopum, quod canones prohibent. Vnde prædictus Papa congregauit Episcopos 115. & facta Synodo purgatur à falso crimine: & damnatur Petrus Altinus inuasor sedis Apostolicæ, & Laurentius Nucerinus pro eo, quod viuente Episcopo peruaserunt sedem eius. nam Symmachus à suis omnibus in sedem suam cum gloria restituitur. Quapropter indignati Festus & Probinus intra urbem cœperunt pugnare, maximè contra Faustum exconsulem, & omnes, qui communicabant Symmacho, quandoquidem gladio occidebantur clerici, sanctimoniales & virgines, quas de monasteriis extrahebant nudas. Solus autem Faustus exconsul pro Ecclesia pugnabat. Post hæc omnia idem Papa inuenit Manichæos in vrbe, quorum libros incendit, & eos exilio relegauit. Hic omni anno per Africam vel Sardiniam ad Episcopos, qui exilio erant retrusi, pecunias & vestes ministrabat, & captiuos per diuersas prouincias redemit. Qui etiam sepultus est in basilica B. Petri Apostoli confessor 14. Kalend. Aug. Et cessauit Episcopatus dies 7.

LIV.

HORMISDA, natione Campanus, ex patre Iusto, de ciuitate Frisinone, sedit annis 9. dies 17. Hic ex constituto Synodi, & cum consilio regis Theodorici direxit ad Græcias, humanitatem ostendens sedi Apostolicæ, quia Græci obligati erant sub vinculo anathematis propter Petrum Alexandrinum & Achatium Constantinopolitanum sub Ioanne Episcopo, legatos mittens Ennodium Episcopum Ticinensem, & Fortunatum Episcopum Catinensem, & Venantium presbyterum vrbis Romæ, & Vitalem Diaconum, & Hilarum notarium, ad Anastasium Augustum, qui nihil egerunt. propterea quia ipse in hæresin Eutychianam communicauerat. Item secundo misit Ennodium, & Peregrinum Episcopum Mesenensem, quos dum voluisset Anastasius pecunia corrumpere, nullatenus consenserunt, nisi satisfactionem sedis Apostolicæ operaretur. Tunc imperator repletus furia eiecit eos per posterulam, & imposuit in nauim periculosam, præcipiens Heliodoro & Deme-

trio, vt nullam ciuitatem Græcorum ingrederentur. Legati verò secretius sanctas epistolas fidei 19. per manus monachorum orthodoxorum exposuere per omnes ciuitates, quas Episcopi, qui erant complices Anastasii Augusti pro crimine Constantinopolim direxerunt. Qui furore repletus inter alia sua sacra hæc scripsit, dicens. Nos iubere volumus, non nobis iuberi, & post hæc nutu diuino percussus fulmine obiit. Cui successit in Imperium Iustinus Orthodoxus, qui direxit auctoritatem suam ad Hormisdam Papam Romanum, vt redintegraretur pax Ecclesiarum. Quam auctoritatem Papa suscipiens cum consilio regis Theodorici direxit Germanum Capuanum Episcopum, Ioannem & Blandum presbyteros, Felicem & Dioscorum diacones, & Petrum notarium, munitos fide, & textu libelli pœnitentiæ. Venientes autem iuxta Constantinopolim tanta gratia fidei refulsit, vt multitudo monachorū orthodoxorum, & illustrium virorum; Iustinus quoque Imperator, & Vitalianus Consul simul occurrerent ad castellum rotundum, q̄ ducit ad ciuitatē. Suscepti itaque sunt cum gloria & gaudio magno à clero & Ioanne Episcopo. Quod sentientes complices Anastasii, se incluserunt in Ecclesia maiore, quæ vocatur, sancta Sophia, & consilio facto mandauerunt Imperatori, dicentes. Nisi nobis reddita fuerit ratio, quare damnatus est Episcopus noster Acatius, nullatenus consentimus Sedi Apostolicæ. Hic quoque damnauit Petrum & Achatium, vel omnes hæreses, & inuenit Manichæos, quos cum examinatione plagarum in exilium deportauit, & eorū codices incendio concremauit. Eodem tempore venit cum gemmis pretiosis à rege Francorum Clodouæo Christiano donum B. Petro Apostolo. Sepultus est autem in basilica B. Petri Apostoli, 8. Idus Aug. Consulatu Maximi, Et cessauit Episcopatus dies 6.

L V.

IOANNES, natione Tuscus, ex patre Constantio, sedit annis 2. mensib. 9. diebus 17. Hic vocatus est à rege Theodorico Rauennam, quem & misit in legationem Constantinopolim ad Iustinum Imperatorem orthodoxum, qui eius consilio vsus voluit amore religionis Christianæ hæreticos extricare, vt Ecclesias Arrianorum Catholicas consecraret. Pro qua re hæreticus rex Theodoricus exarsit, & voluit totam Italiam gladio extinguere. Tunc Ioannes Papa ægrotus cum fletu ambulauit, & senatores, & Consules cum eo, id est, Theodorus importunus, Agapitus Patritius, accipientes in mandatis, vt redderentur Ecclesiæ hæreticis in partibus